

Sygn. akt I C 567/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kolbuszowej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jerzy Czownicki

Protokolant: st. sekr. sąd. Bożena Gotkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 r. w Kolbuszowej

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko: (...) S.A. w W.

o: zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 878,25 zł (słownie: osiemset siedemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 października 2016 roku do dnia zapłaty

II. zasądza od powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 98,19 zł (słownie: dziewięćdziesiąt osiem złotych dziewiętnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania

III. oddala powództwo w pozostałej części

Sędzia Sądu Rejonowego

J. C.

Sygn. akt I C 567/16

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Kolbuszowej

z dnia 11 maja 2017 r.

Pozwem z dnia 31.10.2016 r. (data prezentaty) powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda kwoty 2.078,21 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.10.2016 r. oraz zasądzenie kosztów postępowania wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego powód wskazał, iż pozwany objął ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, właściciela samochodu, którym poruszał się sprawca zdarzenia drogowego objętego postępowaniem. Sprawca zdarzenia nie zachował należytej ostrożności czym spowodował zderzenie z pojazdem kierowanym przez E. A., w związku z czym ponosi winę za

skutki tegoż zdarzenia. Pozwanemu zgłoszono zaistniałą szkodę, który w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność za w/w szkodę oraz wypłacił właścicielowi pojazdu odszkodowanie za naprawę szkody w pojeździe. W okresie od 16.08.2016 r. do 30.08.2016 r., tj. przez okres 15 dni poszkodowana na podstawie umowy najmu zawartej z powodem korzystała z najętego pojazdu zastępczego. Strony umowy ustaliły stawkę dobową czynszu najmu wskazaną w fakturze. Rozliczenie za pojazd zastępczy nastąpiło pomiędzy poszkodowanym bezgotówkowo. Umową cesji zawarła pomiędzy poszkodowanym, a powodem E. A. przeniosła na (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. swoją wierzytelność o zapłatę świadczenia odszkodowawczego objętego pozwem wraz z odsetkami ustawowymi. Powód wysłał pozwanemu umowę najmu, oświadczenie poszkodowanego, fakturę i zawiadomienie o cesji, zgłaszając tym samym szkodę w kwocie objętej fakturą z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił na rzecz powoda część odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.121,75 zł brutto. Pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do wypłaty reszty odszkodowania, jednak nie odpowiedział on na powyższe wezwanie.

W odpowiedzi na pozew z dnia (10.05.2017 r.) pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany przyznał, iż przyjął odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez B. A. w dniu 11.08.2016 r., polegającą na uszkodzeniu pojazdu marki T. (...) o nr rej (...), w związku z wyrządzeniem tej szkody ruchem pojazdu, którego posiadacz był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Córka poszkodowanej - E. A. – wynajęła u powoda samochód zastępczy marki R. (...) na okres od 16.08.2016 r. do 30.08.2016 r. Należność za w/w usługę została określona w fakturze VAT nr (...) z dnia 31.08.2016 r. na kwotę 4.199,96 zł brutto. Córka poszkodowanej na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30.08.2016 r. przeniosła na powoda wierzytelność w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany uznał częściowo roszczenie i wypłacił powodowi kwotę 2.121,75 zł brutto uznając w całości okres 15 dni przy zastosowaniu stawki 115,00 zł netto (141,45 zł brutto) za dobę. Pozwany zakwestionował wysokość dobowej stawki najmu. W jego ocenie poszkodowana nie współdziałała z ubezpieczycielem przy naprawieniu szkody oraz przyczyniła się do zwiększenia rozmiarów szkody. Dodatkowo według pozwanego zakładu ubezpieczeń poszkodowana w żaden sposób nie dążyła do minimalizacji wydatków, gdyż przy zgłaszaniu szkody została ona poinformowana, że pozwany bez dodatkowych kosztów może pomóc w zorganizowaniu usługi wynajmu pojazdu zastępczego. (...) S.A. z siedzibą w W. zaznaczył także, iż pomógł poszkodowanej w wynajęciu pojazdu zastępczego marki H. (...) na okres od 11.08.2016 r. do 16.08.2016 r. tj. na okres 5 dni, w stawce dobowej wynoszącej 130,00 zł netto (159,90 zł brutto). Według pozwanego, poszkodowana mogła wynająć pojazd tej samej klasy co pojazd wynajęty po stawkach akceptowanych przez pozwany zakład ubezpieczeń, w związku z czym zweryfikował stawkę za jeden dzień najmu do kwoty 115,00 zł netto (141,45 zł brutto) w oparciu o stawki występujące na rynku lokalnym. Nadto pozwany zaznaczył, iż brak jest uzasadnienia aby zobowiązywać go do złożenia dokumentacji szkodowej, której ostatecznie w toku procesu nie przedłożył.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku zdarzenia drogowego, które miało miejsce dnia 11.08.2016 r. pojazd T. (...) o nr rej. (...) należący do B. A. został uszkodzony. Właściciel pojazdu, którym poruszał się sprawca zdarzenia był ubezpieczonym w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Córka poszkodowanej – E. A. – zawarła z powodem (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę najmu, na mocy której na okres od 16.08.2016 r. do 30.08.2016 r. wynajęła jako pojazd zastępczy samochód R. (...) o nr rej. (...). Wynajęcie pojazdu zastępczego było podyktowane koniecznością dojazdu poszkodowanej do lekarza. Na podstawie umowy cesji wierzytelności E. A. przeniosła na powoda przysługującą jej względem (...) S.A. w W. wierzytelność o zapłatę odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Dnia 31.08.2016 r. powód wystawił fakturę VAT o nr (...) za wynajem pojazdu R. (...) o nr rej. (...) opiewającą na kwotę 4.199,96 zł. Zgodnie z powyższą fakturą stawka dzienna za wynajem pojazdu wynosiła 227,64 zł netto (280,00 zł brutto). Pismem z dnia 30.08.2016 r. E. A. zawiadomiła pozwanego o cesji wierzytelności. Ubezpieczyciel przyjął co do zasady odpowiedzialność z tego tytułu za szkodę powstałą wskutek opisanego wyżej zdarzenia i w wyniku postępowania likwidacyjnego zapłacił na rzecz powoda kwotę 2.121,75 zł, natomiast dalszych wypłat odmówił.

/dowód: oświadczenie poszkodowanej (k.9), umowa najmu samochodu (k.10), faktura VAT o nr (...) (k.11), zawiadomienie o cesji (k.12), korespondencja e-mail stron (k.13-15), pismo pozwanego (k.72-73,75), zeznania świadka E. A. (k.91/2-92)/

Pozwany w trakcie procesu likwidacyjnego pomógł poszkodowanej w wynajęciu pojazdu zastępczego marki H. (...) na okres od 11.08.2016 r. do 16.08.2016 r. tj. na okres 5 dni, w stawce dobowej wynoszącej 130,00 zł netto (159,90 zł brutto).

/dowód: faktura VAT o nr (...) (k.74)/

Sąd działając z urzędu, zapoznał się z internetowymi ofertami wynajmu samochodów na terenie miejsca zamieszkania poszkodowanej. Wydruki z ofert zostały dołączone do akt sprawy (k.82-90). Z powyższych ofert wynika, iż ceny wynajmu samochodu w okolicy miejsca zamieszkania poszkodowanej wynosiły od 135,00 zł brutto (np. V. (...), H. (...)) do 170,00 zł brutto (np. T. (...)) za jedną dobę najmu.

Dodatkowo Sąd dopuścił dowód z umowy cesji, potwierdzenia przelewu na okoliczność klasy pojazdu poszkodowanego, istnienia i treści stosunku prawnego łączącego pozwanego z powodem i poszkodowanego z pozwanym, przebiegu postępowania likwidacyjnego u pozwanego i stanowisk stron, nabycia przez powoda wierzytelności objętej postępowaniem i zawiadomienia pozwanego o cesji i wezwania pozwanego do zapłaty oraz stanowiska pozwanego, a wobec nie przedłożenia przez pozwanego akt szkodowych, uznał powyższe okoliczności za wykazane.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dokumentów, których wiarygodności i autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Ustalenia stanu faktycznego zostały oparte na wskazanych dokumentach złożonych do akt sprawy. Także zeznania świadka E. A. przyczyniły się do ustalenia okoliczności faktycznych sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu jedynie w części.

Roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu powód wywodził z umowy cesji zawartej z poszkodowaną, na podstawie której jako cesjonariusz nabył wierzytelność poszkodowanej z tytułu prawa do zwrotu kosztów najmu w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w G. auta zastępczego R. (...) o nr rej. (...), przysługującą jej w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 11.08.2016 r. polegającą na uszkodzeniu pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), w związku z wyrządzeniem szkody ruchem pojazdu, którego posiadacz był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Zgodnie z art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia (§ 3). Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4).

Jak wskazuje art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2016.2060 j.t.) w zw. z art. 1 pkt 1 tej ustawy, odszkodowanie należne od zakładu ubezpieczeń odpowiadającego w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w

umowie sumy gwarancyjnej. Zgodnie z utartą linią orzecniczą potwierdzoną m.in. w Uchwale SN z dnia 17.11.2011 r., sygn. akt III CZP 5/11 (LEX nr 1011468) oraz w Uchwale SN z dnia 22.11.2013 r. sygn. akt III CZP 76/13 (LEX nr 1392609) - poniesione przez posiadacza uszkodzonego pojazdu mechanicznego celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego stanowią szkodę majątkową, o której mowa w art. 361 § 2 k.c. Niemożność korzystania z pojazdu mechanicznego jako składnika majątkowego niewątpliwie stanowi źródło szkody o charakterze niemajątkowym, polegającej na dyskomforcie spowodowanym niedogodnościami posiadacza pojazdu wynikającymi z niemożności korzystania z tego składnika majątkowego.

Nabyta przez powoda wierzytelność była faktycznie wierzytelnością o zapłatę przez pozwanego odszkodowania za szkodę wyrządzoną poszkodowanemu w w/w zdarzeniu drogowym, w postaci kosztów najmu samochodu zastępczego.

Większość okoliczności faktycznych w niniejszej sprawie było bezspornych pomiędzy stronami. W szczególności pozwany nie kwestionował odpowiedzialności sprawcy za zaistniałe zdarzenie drogowe i w konsekwencji swojej odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

Sporną kwestią był natomiast rozmiar szkody poniesionej przez poszkodowanego, a to wobec kwestionowania przez stronę pozwaną kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, a dokładniej wysokości stawki dobowej. Wysokość przyjętego odszkodowania odpowiadać powinna wartości wydatków koniecznych, poniesionych w celu czasowego używania pojazdu zastępczego w okresie gdy pojazd poszkodowanej został uszkodzony.

Okoliczności rozpoznawanej sprawy wskazują, że określone załączoną do pozwu fakturą koszty wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowaną, tj. 227,64 zł netto (280,00 złotych brutto) za jeden dzień przekraczały górną granicę stawek rynkowych.

Sąd działając z urzędu zapoznał się z internetowymi ofertami wynajmu samochodu na terenie miejsca zamieszkania poszkodowanej. Wydruki tych ofert zostały załączone do akt sprawy (k.82-90). Z powyższych ofert wynika, iż kwota wynajęcia auta porównywalnej klasy (klasa D) co pojazd R. (...) wynajęty przez poszkodowaną na okres od 16.05.2016 r. – 31.05.2016 r. jest znacznie niższa, niż kwota za jaką E. A. wynajęła pojazd w powodowym przedsiębiorstwie. Powód domagał się w niniejszej sprawie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres 15 dni przy zastosowaniu stawki w kwocie 227,64 zł netto (280,00 zł brutto) za dobę najmu. Z w/w ofert wynika, że stawki za wynajem pojazdów podobnej klasy co wynajęty R. (...) wahały się pomiędzy 135,00 zł brutto (np. V. (...), H. (...)) do 170,00 zł brutto (np. T. (...)) za jedną dobę najmu. W zaistniałym stanie faktycznym nie było możliwe precyzyjne wskazanie jaka stawka najmu pojazdu zastępczego była najczęściej stosowana na lokalnym rynku w dacie likwidacji szkody. W tej sytuacji w ocenie Sądu zastosowanie znalazł przepis art. 322 k.p.c. stanowiący, iż jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swojej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Sąd uznał więc, iż średnia stawka za wynajem mieściła się na poziomie 200,00 zł brutto. Powyższa kwota wynika z porównania wysokości, stawek stosowanych przez lokalne wypożyczalnie pojazdów. Dlatego w ocenie Sądu pozwany wykazał, iż stawka za wynajem samochodu marki R. (...) w wysokości 227,64 zł netto (280,00 zł brutto) za jedną dobę była zawyżona. Z tych względów Sąd uwzględnił żądanie powoda o zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres 15 dni przy zastosowaniu stawki za dobę najmu w wysokości 200,00 zł brutto jako stawki średniej. Co prawda stawki podane w umowie zawartej pomiędzy powodem, a poszkodowaną obejmują wszystkie koszty związane z wynajęciem pojazdu, jednakże ustalona kwota 200,00 zł brutto (na którą składają się także dodatkowe usługi) nie odbiega od przeciętnych stawek obecnych na lokalnym rynku.

W związku z tym przyjmując, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 2.121,75 zł brutto, odpowiadającą wysokości stawki dziennej za wynajem równej 141,45 zł brutto, Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 878,25 zł brutto, która to kwota po zsumowaniu z kwotą pierwotnie wypłaconą daje łącznie cenę za dzienną stawkę wynajmu w wysokości 200,00 zł brutto (cena wynajmu za 15 dni równa 3.000,00 zł brutto).

Odnośnie kosztów postępowania Sąd orzekł jak w pkt II wyroku na podstawie art. 100 k.p.c.

Sędzia Sądu Rejonowego

J. C.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

(...)

(...)

2. (...)

(...)